Skyggernes Hus.

Roman

af

Karl Ed. Klopfer.

Paa Dansk ved

E. Reiffenstein-Hansen.

(Fortsat.)

Kubiecki spærrede Munden op og rev ... Haaret. Han forsøgte at le.

„Du — du siger det akkurat som — om du kun gjorde det af — Oppositionslyst. Jeg vilde ogsaa finde det ri... — om du overlod dine Forældre ... en vis Andel i Afgjørelsen deraf."

„Hvor det drejer sig om min Livslykke, ... alene træffe Valget," svarede hun ...dt.

Kubiecki rømmede sig hæftig som for ... et Udbrud af Vrede.

„Det er nydeligt! Du skubber lige... dine Forældre til Side — hm, ak... som, som..."

„Lad hende have sin frie Vilje," ud... pludselig Fru Bogumila med dyb, ... Stemme. „I denne Sag er hun ... fuldt ud selvstændig."

Kubiecki saa op, da han hørte sin Hu... tale. Uden at sige et Ord mere gik ... op ned ad Gulvet med Hænderne ... Ryggen og Munden spidset som til ...jten.

Hanka gik ud af Værelset. Efter at ... var gaaet, vendte Kubiecki sig til ...valieren.

„Barnet er en Smule egensindig, men ... bør ikke tage hendes øjeblikkelige ...slutning saa alvorlig. Jeg er over...ist om — hm, hm! — at Hans Høj... i Morgen drager herfra med en stor ...o — det er jeg overbevist om!"

Derefter gik han uformodet over til et ...et Thema.

Efter at Majoren endelig havde fun... et Paaskud til at fjærne sig, befandt ...teparret sig alene.

„Kasimir!" begyndte Fruen pludselig, ... hun rejste sig og nærmede sig sin ...and med de hende ejendommelig slæ...de Skridt.

Ved Lyden af hendes Stemme vendte ...biecki sig om fra Vinduet, hvor han ...de staaet og trommet paa Ruden.

„Har du noget at sige mig?" spurgte ... kort.

„Ikke meget. Hanka vil blive Fyrst...de Snjegon."

Hun talte ikke højt, hendes Mine mi...de heller intet af den sædvanlige me...nkolske Apathi, men alligevel laa der ... Eftertryk i hendes Ord, der maaske ...op af den Grund virkede saa meget ...re overraskende.

Kubiecki trak de buskede Øjenbryn sam...n og stirrede et Par Sekunder forsken...nd i hendes matgule Ansigt.

„Tror du da, at hun elsker ham?" af...d han endelig.

„Nej!"

„Saa lader hun sig rokke af hans Rang ... Rigdom."

„Næppe. Hun vilde ogsaa tage en ...ilket som helst anden, der ikke ligefrem ...gød hende Afsky."

„Hvad — vil det sige?"

„At hun for enhver Pris vil forlade ..."

„Men saa kan vi netop ikke tillade det... Giftermaal!" raabte Kubiecki idet han ...slog sin ædleste Brysttone. „Skal vi ...se paa, at Barnet styrter sig i Ulykke? ...et er vor Pligt at benytte vor forældre...ge Myndighed til at forhindre, at —"

Et underligt Smil paa Bogumilas ...ber fik ham til at forstumme.

„Nej, nej, Kasimir, vi vil ikke forhin...re det. Hanka skal have sin Vilje. Jo ...r Bryllupet finder Sted, desto bedre."

„Men — for Pokker! — skal da kun ...ruentimmerne afgjøre det, og maa jeg ...ke tale et Ord med? Naar jeg nu fast...lder: det maa ikke ske, jeg giver ikke ...t Samtykke, hvad saa?"

„Du vil give dit Samtykke, Kasimir!" ...iskede Bogumila meget indtrængende, ...et hun hæftede de mørke Øjne stift paa ...anden.

Kubiecki vilde fare op og sige noget, ...en — mærkværdigt — han formaaede ...ke at holde Stand over for sin Kones ...lik. Han slog Øjnene ned og mumle... noget uforstaaeligt. Bogumila nik...de.

„Jeg ser, du er fornuftig. Det er alt... afgjort — Hanka skal have fuldstæn...g Frihed til selv at raade over sin ...emtid."

Dermed vendte hun sig og forlod med ...gte forsigtige Skridt Værelset.

Det var et giftigt Blik, Polakken ...dte efter sin Hustru.

„Er det Aandsskarphed eller Instinkt?" ...islede han mellem de sammenbidte ...ænder, da han var alene. „Hun har ...ret mig — hm, hm! Og jeg troede, ...endes Aand slumrede! Naa — saa er ...et bedre, jeg tier, jeg lader alt gaa, som ...et vil."

Han gned sit Ansigt med begge Hæn-der, som han plejede, naar han vilde bortvise Gjenskinnet af det, der foregik i hans Indre.

Den næste Dag modtog Kubiecki Fyrsten med højtidelig Forekommenhed.

„Vi har talt med vor Datter, Deres Højhed," sagde han med et resigneret Smil, og da hun bliver ved det at ville forlade sine Forældre, kan vi naturligvis ikke andet end undertrykke vore egoistiske Følelser. Modtag herved gjennem min Mund vort Barns Ja."

Snjegon rakte ham tavs Haanden — for første Gang siden deres Bekjendtskab, hilste paa samme Maade sin tilkommende Svigermoder og vendte sig derefter til Hanka.

Denne lignede alt andet end en lykkelig, rødmende Brud. Men netop hendes stolte, utvungne Holdning lod til at behage Fyrsten. Denne Holdning havde jo ogsaa den Gang ved deres første Møde imponeret ham saa; hans egen haarde, kolde, ubøjelige Karakter syntes at opdage ligesom et Sjæleslægtskab deri.

Den samme Eftermiddag betraadte Feodor Gregorowitsch efter længere Tids Forløb atter sin Søsters Boudoir. Ellers plejede han kun at være sammen med Wanda ved Maaltiderne.

„Jeg kommer for at meddele dig, Wanda, at jeg maa rejse bort for en kort Tid," sagde han.

„Du — nu? Hvorhen og i hvilken Anledning?"

„Til Petersborg. Jeg vil bestille et Diamantsmykke, hvis Valg jeg ikke vil overlade nogen anden; det skal være en Brudegave til — din tilkommende Svigerinde."

Wanda Gregorowna sprang op som elektriseret.

„Du vil gifte dig? Og det hører jeg først et Ord om i Dag?"

„Det er ikke min Vane at udbasune mine Hensigter for hele Verden før den endelige Afgjørelse er truffen," svarede han koldt. „Ja, jeg har forlovet mig i Dag med Hanka Kubiecki, Datter af Folkene paa Radiska."

„Kubiecki! Sig mig dog, min dyrebare Feodor, hvor gammel er denne mærkelige Adelsslægt?"

„Du ved meget godt, at Kubieckis ikke er adelige. Men nu behager det mig ikke at spørge derefter. Og det er overflødigt, at du er ironisk, thi jeg lader mig ikke bringe fra min Beslutning, mærk dig det. Jeg er Mand nok til at sætte mig ud over dit Mishag i denne Sag."

Wanda lo højt.

„Undskyld, siger jeg da, at jeg misbilliger dit Valg. Jeg gjør mig jo kun lystig over min ophøjede Broder, der over alt og til enhver Tid gjaldt for en principfast Adelsmand og nu paa en Gang — indgaar en Mesalliance. Jeg for min Del nærer ingen Fordom. Rigtignok frygter jeg for, at denne snu Hanka havde mindre ædle Grunde, da hun modtog dit Frieri — men hvori kan en Kvindes Ærgjærrighed vise sig andet end i Valget af en Livsledsager? Jeg vil derfor ikke fordømme hende — heller ikke med dig, Feodor, vil jeg strides derom, men jeg nærer intet Ønske om at træde i venskabeligt Forhold til Frøken Kubiecki."

„Som det behager dig," svarede han og snoede sin Knebelsbart. „Jeg vilde blot underrette dig om Sagen."

„Det er ualmindeligt hensynsfuldt af dig," sagde Wanda med en Ironi, som dog ikke gjorde det mindste Indtryk paa Broderen; „og jeg takker dig ogsaa derfor."

Dermed var Samtalen mellem de to Søskende til Ende.

* * *

Feodor Gregorowitsch rejste allerede den følgende Morgen.

Wanda kunde ikke føle sig videre berørt ved det, thi ensommere kunde Opholdet paa Snjegon ikke blive, selv om Broderen var rejst. Hun var bestandig utilfreds og havde endnu ikke noget Minut været i en glad, behagelig Stemning.

Om Aftenen efter at Fyrsten var kjørt i Rejseslæden til Petersborg, laa Wanda Gregorowna, som saa ofte, paa sin Ottoman og gjennembladede mismodig en fransk Bog. Da trængte pludselig sagte Toner af en blid, klokkeren Musik til hendes Øre. Hvad var det? Hun lagde Bogen bort og lyttede. Aa, hun kjendte disse snart hviskende, snart jublende Akkorder, det var en Brillantarie af Rameau. Men hvorfra kom disse Toner, og hvem frembragte dem?

Allerede strakte Fyrstinden Haanden ud efter Klokken for at hidkalde Tatiana, da hun fik en bedre Ide. Hun rejste sig og gik ud i Korridoren. Her hørtes Musiken langt tydeligere, den lod til at komme fra en Etage oven over. Bygningen havde et Taarn paa Midten. Da Wanda Gregorowna nærmede sig Trappen derop til, saa hun en kvindelig Skikkelse smutte bort i den anden Ende af Korridoren.

„Det var Tatiana, den dumme Tingest," hviskede Fyrstinden og gik videre.

Jo højere hun kom op ad den smalle Trappe, desto tydeligere lød Musiken, der nu gik over i en vilkaarlig, men meget harmonisk Fantasi. Nu hørte der heller ikke meget Gættetalent til at sige, hvem Musikeren var, thi Wanda vidste saa godt som enhver i Huset, hvem der havde sit Værelse deroppe. Men maaske vilde hun ikke tro paa sin Formodning og foretrak derfor at overbevise sig med sine egne Øjne.

Hun blev staaende uden for Døren. Der var ingen Tvivl, Musiken lød der inden for. En mat Lysstribe trængte ud gjennem en Revne i det gamle, trøskede Træ.

Endelig løftede Wanda Klinken, Døren aabnedes lydløst og — rigtig, der sad denne uundgaaelige Pschileff og spillede Klaver ved Skinnet af et Tællelys.

Han vilde ikke have bemærket Fyrstinden, hvis ikke hendes Skygge havde vist sig paa Væggen bagved Klaveret.

Han vendte sig om og sprang op som stukket af en Tarantel. Han var ildrød i Ansigtet og viste sig saa forlegen, som var han greben i en Forbrydelse.

„Iwan Michailowitsch — du er altsaa Fredsforstyrreren?" spurgte Wanda med en kjedsommelig Mine. Hun talte nu al Tid Russisk med Pschileff. Hun fandt det ikke passende at tale Fransk med en Livegen.

„Tilgiv mig, Fyrstinde, jeg vidste ikke, at mit Spil kunde høres saa langt."

Han lukkede Instrumentet.

„Jeg skal holde op dermed for bestandig, naar du befaler det."

„Ja, det ønsker jeg, mindre fordi jeg bliver forstyrret deraf, end fordi jeg finder, at Musicering er en Virksomhed, der ikke passer for dig."

„Du mener vel, at jeg ikke har Talent derfor —"

„Det vil jeg slet ikke bedømme. Jeg finder i det hele taget, at Kunst ikke bør udøves af en ufri. — Hvad skal det uforskammede Smil betyde?"

Hans Ansigt blev øjeblikkeligt alvorligt igjen.

„Læg ingen Betydning i det, Wanda Gregorowna, du ser, jeg adlyder dig — som al Tid. Og hvad vil du bryde dig om en Livegens Mine?"

„Aa, med din Lydighed. Jeg ved ogsaa, hvad der stikker bag dit ydmyge Ansigt: hemmeligt Ondskab og Oprør. Du adlyder som en Maskine, men i dit Blik kan du ikke skjule Hadet, som du nærer imod dine af Gud indsatte Overordnede."

„Jeg hader ingen, Fyrstinde — hverken dig eller Feodor Gregorowitsch," svarede han.

„Men du skal være os taknemmelig, du skal elske os — og det gjør du ikke. Har du ikke vor Fader at takke for den Opdragelse, som du nu vigter dig med? Hvad var du bleven uden hans faderlige Naade? Et uvidende Dyr ligesom dine Standsfæller."

„Wanda Gregonowna, jeg vilde ønske, at — jeg var bleven et saadant — Dyr."

I hans Stemme laa der en Bitterhed, som gav et dybt Indblik i det stakkels Menneskes Sjæleliv.

Wanda blev irriteret derved, maaske fordi hun følte den Bebrejdelse, der laa i disse saa Ord.

„Ja, det havde været bedre, thi det duer ikke, at din Klasse filosoferer. En Fyr, som du, vækker kun Uro blandt dine Lige. Du kjender maaske den blinde Lydighed, men ikke den Livegnes Troskab og patriarkalske Kjærlighed til sit Herskab."

Pschileff bed sig i Læben og tav et Øjeblik.

„Naar du befaler det," sagde han, „saa vil jeg ogsaa — elske dig."

Wanda knyttede de smaa Hænder og gjennemborede ham med et opbragt Blik.

„Du gjør dig lystig over mig. Ti, ikke et Ord! Jeg gjennemskuer dig. Du er et farligt Menneske. Ogsaa din Lydighed er kun en Løgn, hemmeligt vækker du Had og Oprør. Du forleder andre dertil, nægt det, om du kan. Jeg ved meget godt, at du hænger dig ved min Kammerpige og sammen med hende gjør fælles Sag mod mig. Du ødelægger min Pige."

„Fyrstinde, for Himlens Skyld, jeg sværger dig — du tager fejl..."

„Hvad behager? Elsker du maaske ikke Tatiana? Jeg ved det jo."

„Wanda Gregorowna," sagde han og trak Vejret dybt, idet han tvang sig til at være rolig, „jeg kjender intet til en saadan Kjærlighed. Hvorfor vil du ikke tro mig? Hvad Grund havde jeg til at benægte det, naar det var sandt? De fleste af dine Livegne har Kone og Børn — du vilde vel heller ikke nægte mig det, naar jeg tænkte paa Giftermaal og ... dig om Tatiana. Men jeg sværger dig, mit Hjerte er frit, for mig er denne Pige intet."

Hans Tone og Argumenter var ... overbevisende til, at Wanda kunde ... fastholdt sin Paastand.

„Naa, det kan være, at jeg er forkert underrettet, men Tatiana elsker dig, det har jeg hørt af hendes egen Mund."

„Den stakkels Pige."

Wanda saa Pschileff fast i Øjnene, ikke en Linje i hans Ansigt undgik hende.

„Hun vilde være lykkelig, hvis hun kunde vinde din Kjærlighed. Hun har endog bedt mig indvirke paa dig for at hendes Haab kunde gaa i Opfyldelse..."

Et ondt Smil spillede ved disse Ord om hendes Læber.

Pschileff blev ligbleg, kun Arret paa hans venstre Kind brændte i purpurrød Glød og tog sig derved saa meget mere afstikkende ud paa hans ellers smukke Ansigt.

„Maaske er jeg en Gang i Humør til at gjøre Tatiana en Glæde," vedblev Wanda Gregorowno efter en trykkende Pause. „Det vilde jo kun koste mig et Par Ord og den taabelige Pige vilde være saa taknemlig derfor..."

„Fyrstinde," lød det flammende og skjælvende fra hans Mund, idet han med en uvilkaarlig Bevægelse halvt løftede de foldede Hænder — „jeg — jeg elsker ikke den stakkels Pige!"

„Aa, hvad har det at sige, hvem spørger Jer om Kjærlighed. Det er kun Indbildning. Og forøvrigt sagde du jo før, du kunde elske — paa Befaling. Vel min Hr. Filosof — naar jeg nu vilde befale? — Naar jeg bød dig at tage Tatiana til Kone?" —

Pschileff bed Tænderne sammen og rettede sig.

„Saa maatte jeg adlyde," svarede han tonløst.

„Og du vilde adlyde?"

„Naar du befaler!"

„Fejge Kryster!" udbrød hun foragtelig og vendte ham Ryggen for at gaa.

Hun havde allerede taget Haanden paa Dørklinken, da hun endnu en Gang vendte sig; hun troede maaske ikke at have pint ham nok.

Da styrtede Pschileff sig imod hende med en saa vild Bevægelse, at hun ikke kunde tro andet, end at han vilde knuse hende.

Skjælvende over hele Legemet støttede hun sig mod Døren og strakte afværgende Hænderne ud.

Men i næste Øjeblik saa hun, at hun havde taget fejl.

Iwan faldt paa Knæ for hende og omklamrede bedende hendes Hænder.

„Wanda Gregorewna!" raabte han, „da jeg er en Skabning, afhængig af din Naade, saa lad mig her for dine Fødder bede om Naade. Befal, at jeg skal udgyde mit Blod draabevis for dig, eller at jeg aldrig mere kommer dig for Øje, naar De hader mig saaledes, og jeg adlyder, som jeg hidtil bestandig har gjort og vedblivende vil gjøre i Fremtiden. Men lov mig det ene: gjør mig ikke ulykkelig ved at tvinge mig til en Forbindelse med din Kammerpige. Hvad har jeg da gjort dig, at du forfølger mig saa grusomt?"

Wanda saa længe paa ham og syntes at fryde sig over hans Fortvivlelse.

Hun tog ikke en Gang sine Hænder til sig, som om hun ikke vilde afbryde hans ydmyge Stilling, der paa en saa tydelig Maade viste hendes despotiske Magts Triumf.

„Du er et elendigt Kreatur!" sagde hun endelig og lo haanligt, idet hun losrev sig. „Hvad hjælper dig nu al din Lærdom, dine kunstneriske Færdigheder og den Behændighed, hvormed du efteraber de højbaarne? Et maa du bestandig mangle: Den frie Mands Mod. Det tvinger Knuten ned, hvis Brug afhænger af mit Behag. Berolige dig, det er mig ikke saa alvorlig med dit Giftermaal, hvad bekymrer det mig, om du eller en af dine længes derefter eller ikke."

Dermed forlod hun Værelset med stolte Skridt.

Pschileff lagde Hovedet paa den Stol, der stod foran Klaveret, og stønnede som et Menneske, der er sønderreraadt...

---

7. Kapitel.

Det Brillantsmykke, som Fyrst Snjegon medbragte fra Petersborg til sin Forlovede, havde en Værdi af tre velholdte Bondergaarde.

Hanka modtog Gaven med en trykkende Følelse; hun kunde ikke en Gang beslutte sig til at prøve det.

(Fortsættes.)

Ride, ride, Ranke! Til Chicago lad os stræbe, der vi skal til Hjemmet sanke

Santa Claus's Sæbe

Naar Rengjøring gjeldte og Vaskningen af Klær det steds' og altid hedte: „Velkommen atter her!"

FAIRBANK'S SANTA CLAUS SÆBE

er den bedste at bruge for alle Husholdninger. Alle Kjøbmænd har den.

Fabrikeres blot af

N. K. FAIRBANK & CO.,

CHICAGO.

WEYMAN'S

Köpenhamns Snus

HVARFÖR är WEYMAN'S Köpenhamns Snus BÄST?

Det tillverkas af den finaste ... och en omsorgsfull och ständig tillsyn vid dess tillverkande garanterar för dess qvalitet. Svart Snus, likasom fint vin, behöfver ålder för att bli fullkomligt och för att förebygga alla obehagliga verkningar vid dess brukande. År af tålamod, praktik och erfarenhet äro nödvändiga för att tillverka ett första klassens Svart Snus med framgång. Alla dessa vilkor äro tillgodosedda vid tillverkandet af Weymans Köpenhamns Snus.

Den udmærkede Bog

Jord, Hav og Himmel

eller Verdensaltets Undere, som ... en ... Beskrivelse af alt, der ... paa Jordkloden, i Verdens... og paa den stjerneklare Himmel. ... illustreret med omtrent 800 smukke Billeder. Tre Bøger i et Bind. Bogladepris: elegant indbunden $2.75. „Stjernen" i Aar og denne Bog for $3.25. Bogen sendes frit til ... der ... indsender 5 nye Abonnenter paa „Stjernen".

En Pilgrims Vandring

fra denne Verden til den tilkommende, fremstillet under Lignelse af en Drøm af John Bunyan, tilligemed Forfatterens Levnetsbeskrivelse. Bunyans berømte Allegori har ført tusinder til Frelser. Det er den ædelste af alle Bøger næst efter Bibelen, og den Udgave, som vi sælger, er uden Undtagelse den mest pragtfulde og tiltrækkende, som har været udgivet i Amerika eller Europa. Paa Norsk-Dansk, Svensk eller Engelsk. Rigt illustreret; nogle af Tegningerne kolorerede. Sælges til Abonnenter eller bortgives til Abonnentsamlere paa samme Betingelser som „Jord, Hav og Himmel".

DR. WE...

Examineret ...

173 Randolph Street, ... Ill.

Kontortid: Hverdage fra Kl. 10—4 og Helligdage ... skandinavisk Specialist. Behandler fornemmelig Nervesvækkelse, ... og Blodsygdomme. Med stort Held kurerer han alleslags Kroniske og private Sygdomme ... Lidelser, som fremstaaende Læger har opgivet som haabløse, naar man blot med fuld Tillid ... til ham.

Unge Mand! Tab aldrig Haabet om at gjenvinde ... Helbred og Manddomskraft. Den Læge, som ... aldrig paatruffet et saa vanskeligt Sygdomstilfælde, paadraget ved Ungdomssynder, ... fuldstændig har kunnet helbredes. Unge Mennesker, som ved unaturlige Vaner eller ... har paadraget sig et tygettigt Udseende, bliver, efter en gjennemgaaet Kur, som nye Mennesker.

Kroniske Sygdomme af alle Slags, ... Katarrh, Halsonder, Rheumatisme, Gigt, ... og Lungesygdomme, Dyspepsia (daarlig Fordøjelse), Leversygdomme, ... Hovedpine, Daarlig Hukommelse, Urent Blod, Udslet samt alle andre Slags ... behandles med fuldstændigt Held og under Garanti.

Private Sygdomme, det vil sige Sygdomme, som man ønsker at hemmeligholde ... som viser sig i Form af et hemmeligt Lidende, hvilket man har ... hurtigt og sikkert. Slaphed, Tabt Manddom og Livskraft, ... Ufrivillige Udtømmelser medens man sover, Smertefuld Urinladning og lignende ... for alle Slags

Kjønslidelser, som foraarsaget ... med Tillid ... uduelige Fuskere. ... haves ... Lægemidler. Men

Nervesygdomme ... helbredes ved Hjælp af aldeles ...

Kvindesygdomme, ... Nervøsitet, Underlivslidelser, ... Menstruation, Blegsot, Rygsmerter, samt alle andre for Kvinden ejendommelige Sygdomme ... Dygtighed og Helbredelse garanteres selv i de alvorligste Tilfælde.

„**Vejen til Helbred og et lykkeligt Liv**"

er Titelen paa den ... Omslag sendes frit hvorsomhelst til enhver, ... Mængde værdifulde Raad og Oplysninger for ...

Samtlige Breve ... hemmeligholdes under edelig Forpligtelse strengt ... kan henvende sig til ... uden Frygt for, at nogensomhelst ... hans Hemmelighed. Alle Breve adresseres til

Dr. Rob. Westfelt, 173 E. Randolph ... 2, Chicago, Ill.

Dr. Lucas PRIVATE DISPENSARY

68 Randolph St., Chicago, Ill.

Raadspørg den gamle Doktor

Uderamineret med bedste Karakter fra Rush og Bennett Medical Colleges. I 20 Aar har han udelukkende befattet sig med Behandlingen og den snareste Helbredelse af

Private, Nervøse og Kroniske Sygdomme.

„Tusinder ... Kvinder, frelst fra ... Grav, har ... Livskraft og ... Læs „Den unge ... private Raadgiver." Denne velsendte Bog ... frit til alle ... agte at indgaa i Ægteskab ... hem, som lide af private, nervøse ell. kroniske Sygdomme.

Tab af Manddom, ... Sæd... **Indømt Livskraft**, ... tabt Energi, Aftagende ... og Uformuenhed, er alle de skrækkelige Følger af ungdommelig Letsindighed og Udskejelser. Om Du befinder dig i første Stadium, husk paa, at Du hurtig nærmer dig det sidste. Lad ikke falsk Stolthed eller Beskedenhed hindre Dig i at give Agt paa Sygdommen. Mangen opvakt og begavet ung Mand har labet sin Sygdom saa frit ... Angsten har berøvet ham Forstanden og Livet. Husk paa: ... er farlig.

Den unge Mands private Raadgiver fri.

Veneriske Sygdomme, ... Syphilis i alle dens frygtelige Stadier, Dryppert, Inflammation af Blæren og Testiklerne, alt foraarsaget ved uren Omgang.

En hel Livstid af Erfaring har sat os i Stand til ikke alene at give vore Patienter en øjeblikkelig Lindring, men ogsaa en fuldstændig Kur. Alle Breve og private Meddelelser holdes strengt hemmelig. Vore Mediciner sendes pr. Expres saaledes, at de ikke vækker nogen Opmærksomhed.

Hvis De ikke personlig kan besøge os, saa skriv til os. Konsultation fri. Send Frimærke for Spørgsmaalsliste og privat Bog pr. Expres.

Husk paa, at vi garanterer at betale $500 for ethvert Sygdomstilfælde, vi paatager os og fejler i at kurere.

DR. LUCAS' PRIVATE DISPENSARY, 68 Randolph St., Chicago, Ill.